

กฎกระทรวง

กำหนดอาคารที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิใช่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๓๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิใช่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า ได้แก่

(๑) อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อการพาณิชย์กรรม หรือการบริการธุรกิจ

(๒) อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อการบริการสาธารณะ หรือการชุมนุมโดยทั่วไปเพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ การสาธารณสุข หรือการคมนาคมขนส่ง

(๓) อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อการประกอบกิจการ หรือใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชน

(๔) คลังสินค้า หรืออาคารที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือสิ่งของ

(๕) โรงงาน หรืออาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบอุตสาหกรรม

(๖) โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรือสถานที่อื่นใดที่สร้างด้วยวัสดุถาวร และมีพื้นที่ภายในที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าไปใช้สอยหรือใช้ประโยชน์ได้ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก อุนพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นโรงงาน คลังสินค้า หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิใช่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยที่ต้องกำหนดเลขประจำอาคารและจัดทำทะเบียนอาคารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้